

frigøre ressourcer til behandling af andre ansøgninger.

Hertil kommer, at sådanne tiltag erfaringsmæssigt kan betyde en nedbringelse af antallet af asylansøgninger fra personer, som ikke har noget asylgrundlag.

Indenrigsministeriet finder på den baggrund, at der bør opstilles en ny målsætning for sagsbehandlingstiden i åbenbart grundløs-sager, således at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i alle sager, der behandles efter denne procedure, højst må udgøre 30 dage i gennemsnit regnet fra registreringen af den pågældende som asylansøger til den pågældendes fysiske udrejse.

Opfyldelse af denne målsætning forudsætter efter Indenrigsministeriets opfattelse, at der foretages en række effektiviseringer af efterbehandlingsfasen i asylsager, der er behandlet efter åbenbart grundløs-proceduren.

Hertil kommer, at det er et centralt element i de ændringer, der blev gennemført ved den seneste ændring af udlændingeloven, at en asylansøger ikke efter udløbet af den pågældendes udrejsefrist skulle kunne få sin udrejsefrist udsat. Baggrunden herfor er – ud over hensynet til en mere effektiv sagsbehandling – bl.a. det principielle synspunkt, at en asylansøger ikke ved at søge humanitær opholdstilladelse eller begære sin sag genoptaget eller indbringe den for Folketingets Ombudsmand skulle kunne lovliggøre et ulovligt ophold.

Der blev derfor indført frister for indgivelse af ansøgning om humanitær opholdstilladelse (10 dage), for begæring om genoptagelse (inden udløbet af udrejsefristen) og for indbringelse af sagen for Folketingets Ombudsmand (inden udløbet af udrejsefristen). Ændringerne indebærer ikke, at ansøgninger m.v., der indgives efter udløbet af udrejsefristen, ikke behandles, men alene at ansøgningerne ikke tillægges opsættende virkning.

Disse ændringer i efterbehandlingsfasen, som blev gennemført ved lov nr. 421 af 1. juni 1994, gælder imidlertid ikke for sager, hvor asylsagen har været behandlet efter åbenbart grundløs-proceduren. For sager, der har været behandlet efter denne procedure, gælder der således ingen frister for indgivelse af ansøgning om humanitær opholdstilladelse, begæring om genoptagelse eller indbringelse for ombudsmanden.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse kan det virke stødende, at asylansøgere, hvis ansøgninger har været behandlet efter åbenbart grundløs-proceduren, på dette punkt er stillet bedre end asylansøgere, der har været behandlet efter normalproceduren.

På den baggrund foreslås det, at sagsbehandlingen i sager, der har været behandlet efter åbenbart grundløs-proceduren, på en række områder effektiviseres.

Der foreslås således indført en frist for begæring om genoptagelse af asylsagen samt af en sag om humanitær opholdstilladelse, hvor asylsagen har været behandlet efter åbenbart grundløs-proceduren. Indenrigsministeriet finder, at fristen ikke bør være længere end udrejsefristen. Det bemærkes, at udrejsefristen i forbindelse med afslag på en ansøgning om humanitær opholdstilladelse, hvor den forudgående asylsag har været behandlet efter åbenbart grundløs-proceduren, fastsættes til straks.

Ændringerne kan efter Indenrigsministeriets opfattelse gennemføres, uden at der sker forringelser af den enkelte asylansøgers retssikkerhed.

Det bemærkes herved, at de foreslåede ændringer i vidt omfang svarer til de ændringer, som blev gennemført ved den seneste ændring af udlændingeloven for så vidt angår sager, der har været behandlet efter normalproceduren.

Det bemærkes endvidere, at fastsættelse af de nævnte frister ikke indebærer, at en ansøgning m.v., der indgives efter fristens udløb, ikke vil blive behandlet, men alene at den ikke vil blive tillagt opsættende virkning. En ansøgning om humanitær opholdstilladelse vil dog ikke kunne indgives af personer, der opholder sig i udlandet, herunder personer, der er blevet udsendt eller er udrejst efter at have modtaget afslag på en ansøgning om asyl.

4.2. Indgivelse af ansøgning om humanitær opholdstilladelse

Det foreslås fastsat i udlændingeloven, at ansøgning om humanitær opholdstilladelse kun kan indgives af personer, der opholder sig her i landet.

Denne bestemmelse indebærer, at en person, der har søgt om asyl fra udlandet efter bestemmelsen i udlændingelovens § 7, stk. 4, ikke vil kunne indgive ansøgning fra udlandet om humanitær opholdstilladelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at Folketingets Ombudsmand i en udtalelse af 24. oktober 1994 har fundet grundlag for at kritisere, at Indenrigsministeriet i en sag vedrørende en ansøgning om humanitær opholdstilladelse havde afslået ansøgningen under henvisning til, at ansøgeren opholdt sig i udlandet.

I den omhandlede sag var ansøgningen om humanitær opholdstilladelse indgivet af en advokat på vegne af ansøgeren, der var srilankansk statsborger og opholdt sig i Indien, og som forinden var meddelt afslag på en ansøgning om asyl her i landet efter § 7, stk. 4.